

سیاست خارجی، مهم‌ترین مسئله امینی

۲۵ خرداد ۱۴۰۰ ساعت ۱۰:۵۵

علیرغم مطالبی که کندی در مورد ضرورت کاستن از هزینه‌های نظامی کشوری مثل ایران بر زبان می‌آورد و می‌گفت که در عوض آن باید کمک‌های اقتصادی در درجه اول اهمیت قرار گیرد؛ بعید به نظر می‌رسید دولت مورد اعتماد وی، به خروج یک جانبه ایران از این پیمان رضایت دهد یا بر انجام این عمل توانا باشد.

وابستگی ایران به آمریکا در دوره حکومت محمدرضا شاه به حدی بود که مانع از استقلال عمل کشور در سیاست داخلی و خارجی بود. به گونه‌ای که اگر یکی از مسئولان بلندپایه کشوری تصمیم به انجام اقدامی در عرصه سیاست خارجی داشت، در وهله اول باید رضایت و موافقت آمریکا را کسب می‌کرد.

«مهم‌ترین مسئله امینی، سیاست خارجی بود. وی با کندی سوابق دوستی و آشنایی فراتر از حد متعارف، داشت و بهتر از هر نخست‌وزیر دیگری می‌توانست کمک‌های آمریکا را جذب نماید. از برنامه‌های امینی این بود که در رأس یک هیئت سیاسی عازم مسکو شود و تنش‌های موجود بین دو کشور را حل و فصل نماید. حتی گفته می‌شد وی حاضر است برای اینکه از سوءظن روس‌ها در مورد خود و سیاست‌هایش بکاهد، ایران را از پیمان سنتو خارج نماید. او معتقد بود که پیمان سنتو بار زیادی را بر هزینه‌های جاری ایران تحمیل کرده است و وی می‌خواهد کشور را از آن رهایی بخشد. اما این مطالب چیزی نبود که به اراده امینی بستگی داشته باشد. پیمان سنتو به بهانه حفاظت کشورهای منطقه از خطر شوروی ایجاد شده بود و در پشت آن آمریکا و انگلیس قرار داشتند، به همین دلیل علیرغم مطالبی که کندی در مورد ضرورت کاستن از هزینه‌های نظامی کشوری مثل ایران بر زبان می‌آورد و می‌گفت که در عوض آن باید کمک‌های اقتصادی در درجه اول اهمیت قرار گیرد؛ بعید به نظر می‌رسید دولت مورد اعتماد وی، به خروج یک جانبه ایران از این پیمان رضایت دهد یا بر انجام این عمل توانا باشد.»

منبع: حسین آبادیان، دو دهه واپسین حکومت پهلوی، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۳، صص ۱۸۲-۱۸۳

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/48384/سیاست-خارجی-مهم-ترین-مسئله-امینی>